

življenja 45 letni samski zasebnik Ani Zakovšek. — Najbolj kruto pa je nastopila v Dolu, kjer je ugrabila življenje 50 letne žene, gospodinje in matere Amalije Zapušek. Za njo žalujejo 83 letna mati, šest bratov, dve sestri, mož, sin in hčerka, štirje otroci so ji pa že majhni umrli. — Smrt izgubi vso ostrino, če svoje žrtve pripelje v boljšo domovino, kar vsem umrlim iz srca želimo! — žalujejo naj tolaži Bog!

Umrli je oče petih nepreskrbljenih otrok. V Senovem pri Rajhenburgu smo spremlili k večnemu počitku vernega moža, posestnika Jazbinšek Franca. Rajni je zapustil ženo in pet nepreskrbljenih otrok, katere naj ljubi Bog potolaži!

Kurnikova mama umrla pri Sv. Jederti nad Laškim. Na dan Marije sedem žalosti so izročili materi zemlji Kurnikovo mamo. 23 letna je prišla iz šentrupertske župnije v Golce, gospodinjska tam 28 let, vzgojila v krščanskem duhu osem otrok, od katerih je najstarejši cerkveni ključar golške podružnice in občinski odbor-

nik, ena hči je zdaj s. Lucija, usmiljenka v Ljubljani, a enega sina je vzela vojska. 28 let je potem rajna živela kot vdova ter šla v večnost v lepi starosti 80 let. Odlikovala jo je iskrena pobožnost. Dne 3. oktobra je bila zadnjič v cerkvi in potem v boleznih večkrat potožila, kako hudo ji je, da ne more več k sv. maši in obhajilu. Bila pa je večkrat previdna doma, še nekaj ur pred smrtjo. Nenavadno je bilo njeno gostoljubje. Vsem in vsakomur je bila njena hiša odprta, vsakemu je rada postregla in če komu ni mogla izpolniti prošnje, jo je bolj bolelo kakor prošilca samega. Zato ji je množica od blizu in daleč izkazala hvaležnost ob pogrebu. Pet duhovnikov jo je spremlilo na zadnji poti. Ob slovesu iz hiše je govoril bogoslovec Mihael Grešak, v domači podružnici, kjer je bila zanjo prva sv. maša, domači g. župnik Lončarič, spreved je vodil njen sorodnik g. Fajdiga, ki je opravil zanjo tudi slovesno daritev v župnijski cerkvi, ob grobu pa se je poslovil od nje kristofski g. župan Lešnik z željo: Bog nam daj veliko takih mater, ki jih je sama dobrota in Kristusova ljubezen!

okraja, a isti dan popoldne pa v Dolnji Lendavi vozila istega okraja. Ker po končanem pregledu nepregledana vozila ne bodo smeja več voziti — brez naknadnega pregleda v Mariboru — zato vsi pripeljite ista na pristojno mesto.

Turnišče. Pred kratkim je bil pri nas običajni živinski in kramarski sejem, ki je bil dobro obiskan, zato tudi kupčija ni bila slaba. Značilno za letošnji cvetni sejem je to, da smo še imeli velik sneg, česar niti najstarejši ljudje ne pomnijo. Cene živini so se nekoliko dvignile in so biki kupovali od 4—6.25 din, telice 4—8.25 din, a stare krave 2—3.50 din kg žive teže. Po sejmu se je zbrala skupina fantov v osrednji gostilni in so pošteno popivali. Ko jim je alkohol zmešal glave, so se sprli in se začeli pretepati. Ker jim gostilniški prostori niso zadostovali za bojno polje, kjer bi razkazovali svoje podivjano divjaštvo, so se zrinili na cesto ter se obdelovali z vsem, kar jim je prišlo pod roke. Obžalovanja vredno je, da so se med znane vročekrvneže pomešali tudi nekateri odrasli in poročni možje, katerim to dejanje niti malo ne pristaja. Pri tepežu jih je bilo več huje in manj poškodovanih. Ali res ni mogoče take surovosti enkrat za vselej preprečiti in take stalne kallice ljubega miru spraviti na pravo pot?

Sv. Sebeščan. Prelepi dnevi sv. misijona so za nami. Res nam bodo vsem ostali nepozabni. Vrtil se je od 3. do 10. marca. Lahko trdimo, da so se ga udeležili vsi farani. Cerkev je bila vsak dan nabit polna. Vodila sta sveti misijon gg. salezijanca Nemeč iz Radne in Törner iz Veržeja. Tudi sveto spoved so opravili val, izjeme bi lahko prešteli na prste na rokah in še to niso naši stalni farniki. Zdel se nam je ta misijon kot nekak predokus večnosti, ko smo le molili in Boga častili in svetili vse te dni. Ljudje so se vzorno obnašali. Zaključno slovesnost smo imeli v nedeljo zvečer s procesijo z baklami. Le škoda, da nismo mogli dobiti več ko tri sto bakel. Zaključno pridigo je imel g. Nemeč, v kateri se je faranom zahvalil za tako krasno udeležbo in še od njih poslovil. Vsem nam je bilo težko in se nismo sramovali solz. V procesiji je bilo okrog 800 ljudi, kar je na vsak način veliko v fari s tisoč prebivalci. Prepevali smo, da je bilo veselje. Ljudje so pokazali hvaležnost tudi materialno, saj so v teh dneh darovali v cerkvi nam dva tisoč dinarjev. — Dobro nam je te dni služil tudi naš Farni dom. Vsi prostori v pritličju so bili polni ljudi, kjer so se grel in obedelovali ter čitali razne katoliške liste. Sv. misijona se je udeleževalo tudi nekaj luteranov, precej pa jih je bilo tudi v procesiji. Priznati moramo, da so se tudi ti drugoverci v splošnem lepo izražali o misijonu. Nekateri je pa le bodlo v oči in so se kar grdo obnašali in kleli vse mogoče in nemogoče stvari, pa niso bili iz naše vase. Še dolgo nas bodo spominjale na ta sveti misijon tudi tiskane podobice, ki smo jih dobili ob koncu.

Nedelica. Na praznik sv. Jožefa smo imeli v Turnišču ustanovni občni zbor Krajevne kmečke zveze za našo župnijo. Udeležilo se ga je 97 posestnikov in njihovih sinov. V zvezi z občnim zborom je imel kmetijski referent g. inž. Peter nel iz Lendave predavanje, v katerem je natančno obrazložil namen in pomen organizacije kme-

Dopisi

Mežiška dolina

Sv. Danijel pri Prevaljah. V nedeljo, 25. februarja, je priredilo naše Prosvetno društvo na cesti Strojna—Sv. Danijel sankuško tekmo. Zanimanje je bilo veliko. Sankači so prišli tudi iz sosednjih župnij. Pa saj so bili tudi dobitki prav lepi. Prvi dobitek je dobil organist Juri Marín. — Dne 5. marca smo zaključili trimesečni banovinski kmetijsko-gospodinski tečaj. Tečaj je obiskovalo do konca 20 deklet. Učila so se kuhati, šivati, likati, prati, vzgajati otroke in vse, kar potrebuje dobra gospodinja. Dne 28. februarja so dekleta priredila materinski dan. Povalje so vse matere in jih pogostile. S tem so pokazale, kaj so se v tečaju naučile. Marsikateri očka ali mamica se je že zelo pohvalno izrazila, ko jima je hčerka pripravila preprosto, a jako okusno jed. Zdad vemo, da se more iz čisto preprostih reči napraviti jako okusna jed. Ob koncu tečaja so se dekleta fotografirala v lep spomin na mladost.

Slovenske gorice

Sv. Ana v Slov. goricah. Gospodarsko zadružni tečaj je bil dobro obiskan, zlasti nas je zanimalo predavanje g. prof. Šiftarja o zadružništvu, v katerem smo slišali, da se moramo vsi oprijeti zadružne organizacije, da bomo tako laže vnovčevali svoje pridelke. Povedal nam je lepe zglede iz zadružništva v Belgiji in o zadružni disciplini njenih prebivalcev. Zlasti bo treba zadržati za vnovčenje sadja in živine, obenem pa skrbeti, da bo živina in sadje res prvovratno.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Prosvetno društvo priredi na belo nedeljo, 31. marca, po večernicah krasno zgodovinsko igro »Krucica. Domačini in okoličani prijazno vabljeni!

Sv. Jakob v Slov. goricah. V začetku marca je imejo naše društvo Rdečega križa občni zbor.

Ob tej priliki je društvo pokazalo, koliko dobrega je storilo našim revnim otrokom in občanom v teku leta. Kajti naš Rdeči križ ni obdaroval samo otrok, temveč je prevzel deloma tudi skrb za občinske siromake. Izvoljen je bil v celoti prejšnji odbor z g. upraviteljem Cajnikom na čelu, blagajnik je g. Franc Ornik, tajnica pa gdčna Neši. Ustanovil se je tudi ženski odsek Rdečega križa, čigar predsednica je gospa Marija Knezar, odbor pa sestavljajo same ugledne gospe, ki so se v lepem številu prijavile za sodelovanje. Odsek si je stavil za nalogo podpirati matere, otroke in žensko mladino. Skratka kolikor mogoče omiliti bedo najpotrebnejšim.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Ustanovni občni zbor podružnice SVD v nedeljo, 10. marca, je posetilo nad 60 sadjarjev. Član pripravljalnega odbora g. župan Roškar je otvoril zborovanje. Priglasilo in plačalo članarino je takoj 46 članov. Nato se je po kratki debati izvolil sledeči odbor: predsednik Knupež Ivan, podpredsednik Reisman Alojz, tajnik Drašak Ivan, blagajnik Jager Blaž; odborniki: Režonja Jožef, Breznar Franc, Toplak Rudolf, Zorec Ivan, Roškar Roman in Mulec Gustav.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na belo nedeljo ponovi cerkveni pevski zbor v Društvenem domu prekrasno igro »Adelajda, koroška roža ali traberški meni«. ter opereto »ženili se bomo«.

Slovenska krajina

Murska Sobota. Ravnatelj naše gimnazije g. inž. Ivo Zobec in g. prof. Jože Potokar sta bila odlikovana z redom sv. Save IV. stopnje. Častitamo! — G. Stefan Rous, dosedanji uradnik na tukajšnji borzi dela, je postavljen za uradniškega pripravnika 9. pol. skupine na pošti Maribor II. — Dne 8. aprila bo posebna komisija iz Maribora pregledala vsa motorna vozila našega

»Kje je moja postelja?«
»Nimam postelje zate!« je mirno odgovoril gospodar.
»Kako da ne? Tam vidim eno posteljo. Vi gotovo spite v drugi sobi.«

»Ta in vse ostale postelje so za delavce, ki jih moram po nalogu Šubina, predsednika vaškega sovjeta v Balti, sprejeti v popolno oskrbo. Moja žena, moj sin in jaz bomo morali spati na slami. Če hočeš imeti posteljo, naženi katerega delavca!«

Častnik je nekaj časa molčal, kakor da bi premišljal. Uvidel je, da ni priporočljivo, da bi se zapletel v prepir s kakim »sodrugom«, članom stranke.

»Dobro,« je čez čas dejal. »Postelje naj bodo za tovariše delavce. Jaz pa bom spal v cerkvi pri drugi četi. Na oltar mi bodo dali snop slame in jaz bom pravi bog!«

Ponosen na svojo bogokletno pripombo je odvihral iz sobe ko veter.

*

Kmalu za vojniki je prispela tudi šestorica rdečih delavcev. Pripeljali so se v velikem, popolnoma novem avtomobilu, ki je eden izmed onih stotisočev, katere napoveduje petletni načrt in katerim je določena naloga, da izmenijo promet v sovjetski Rusiji. Toda ti stotisoči obstojajo samo na papirju. Kajti med proizvodnjo, katero so napovedali teoretičarji v sobah, in med resnično pro-

izvodnjo tovaren je zabeležena velika razlika, katere ni mogel zmanjšati noben plamteč govor ali poziv na revolucionarno navdušenje.

Delavci, vsi neprijaznih obrazov, nezaupnega pogleda, toda polni sigurnosti v vseh svojih kretnjah, so se samozavestno skobacali iz avtomobila. Vsi so imeli visoke, elegantne škornje, nove sive obleke in čepice. Od avtomobila so šli naravnost k mlatilnici.

Nekaj časa so molče ogledovali orjaško mlatilnico. Zdelo se je, da imajo pred seboj neko božanstvo, kateremu se polni občudovanja klanjajo.

Po ogledu mlatilnice se je eden izmed njih, ki je bil najbrž vodja, podal v hišo.

Aleksej in Fedor sta skozi okno opazovala obnašanje rdečih delavcev. Do teh ljudi, ki so prihajali k njim kot tlačitelji, sta čutila isti prezir, kakor so ga v svetovni vojni čutili francoski kmetje do Nemcev, ko so ti vdrli v njihove domove in jih oplenili.

Fedor je v srcu še bolj trpel ko oče, ker je v njem žareel plamen mladeniške navdušenosti za pravico, lepoto in svobodo.

»Mlačva se lahko začne,« je rekel sam pri sebi, »toda preden bo končana, bo upor razgibal vso ukrajinsko ravnino.«

vozov so večinoma slabši nego pri angleških in francoskih tankih. Očitno je, da so se hoteli nemški državni čimtelji po likvidaciji sovražnosti na vzhodni fronti izogniti spopadam z Angličani in Francozi. Nemčija ima seveda tudi močne bojne vozove, dvomljivo pa je, da bi jih imela zaenkrat še v zadostnem številu.

Človeška koža za boben. Žička iz Trocnova, slepi husitski vojskovođa, je dejal, preden je 11. okt. 1424 umrl za kugo: »Naprte mojo kožo čez boben. Vodila vas bo do zmage.« Povejše so točno izpolnili in tudi prerokba umirajočega junaka se je izpolnila.

Iz željnih jajo pridobivajo olje, in sicer je treba za steklenico olja kakšnih 5000 jajec.

(Dalje sledi)